

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Gabriela Sobczyk

SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej w C.

przeciwko dłużnikowi (...) Spółce Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w R.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi dłużnika na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś. –
postanowienie z dnia 7 września 2011 roku wydane w sprawie o sygn. akt Km 2613/11 i 2063/11

na skutek zażalenia dłużnika i Komornika Sądowego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt I Co 4108/13

postanawia :

I. ze skargi dłużnika :

- 1. zmienić punkt 4 zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że oddalić wniosek dłużnika o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;**
- 3. znieść wzajemnie między stronami koszty postępowania zażaleniowego;**

II. ze skargi Komornika Sądowego :

- 1. oddalić zażalenie;**
- 2. oddalić wniosek dłużnika o zasądzenie od Komornika Sądowego na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Gabriela Sobczyk SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej po rozpoznaniu skargi dłużnika (...) Spółce Akcyjnej w R. w upadłości likwidacyjnej na postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś. z dnia 7 września 2011 roku wydane w sprawach o sygn. akt Km 2613/11 i Km 2063/11 postanowił zmienić zaskarżone postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś. z dnia 7

września 2011 roku wydane w sprawie o sygn. akt Km 2613/11 w ten sposób, że ustalić kosztów niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie na kwotę 11.497,58 zł w tym: a) wydatki gotówkowe w kwocie 274,70 zł, b) opłata stosunkowa w kwocie 11.222.88 zł. Nadto zmienił zaskarżone postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś. z dnia 7 września 2011 roku wydane w sprawie o sygn. akt Km 2063/11 w ten sposób, że ustalić kosztów niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie na kwotę 3.608,64 zł w tym: a) wydatki gotówkowe w kwocie 291,65 zł, b) opłata stosunkowa w kwocie 3.316,99 zł, a w pozostałym zakresie skargę oddalił. Sąd zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, a na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. polecił Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt Km 2613/11 przelanie do masy upadłości dłużnika kwoty 49.413,98 zł, a w sprawie pod sygn. akt Km 2063/11 przelanie do masy upadłości dłużnika kwoty 3.899,81 zł.

Orzeczenie to, w zakresie punktu 4 (zasądzenia od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania) zaskarżył dłużnik domagając się zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia i zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kwoty 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i w miarę potrzeby rozpoznania sprawy na nowo. W uzasadnieniu wskazał, że w sprawie ze skargi na czynności komornika o kosztach postępowania sąd na podstawie art. 770 k.p.c., stosując odpowiednio w niezbędnym zakresie przepisy o zwrocie kosztów procesu. Tym samym, wobec tego, że wskutek skarg wniesionych przez dłużnika, postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś. zostały zmienione, zatem wierzyciel winien zostać uznany za stronę przegrywającą.

W odpowiedzi na to zażalenie wierzyciel wniósł o „odrżucenie zażalenia” i zasądzenie kosztów postępowania od dłużnika na rzecz wierzyciela.

Zażalenie na to postanowienie wniósł również Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś. domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej nakaże komornikowi przekazanie do masy upadłości sum ściągniętych po zawieszeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 146 prawa upadłościowego i naprawczego w całości bez jakichkolwiek potrąceń w sprawach KM 2063/11 I KM 2613/11 i w związku z tym ponowne ustalenie kosztów egzekucyjnych, wstrzymanie wykonania pkt 5 i 6 zaskarżonego postanowienia do czasu ostatecznego zakończenia postępowania lub uchylenia zaskarżonego postanowienia w pkt 1, 2, 5 i 6 i nakazanie sądowi pierwszej instancji ponowne rozpoznanie sprawy. W razie merytorycznego rozstrzygnięcia przez sąd odwoławczy ustalenie kosztów egzekucyjnych w następujący sposób: w sprawie o sygn. akt Km 2613/11: wydatki gotówkowe w kwocie 808,28 zł, a opłata stosunkowa w kwocie 60.149,98 zł, a w sprawie Km 2063/11: wydatki gotówkowe w kwocie 303,45 zł, a opłata stosunkowa w kwocie 9.690,29 zł. Wniósł nadto o obciążenie kosztami postępowania zażaleniowego dłużnika. W uzasadnieniu zakwestionował sposób ustalenia opłat stosunkowych, wskazując, że do czasu zawieszenia postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 146 prawa upadłościowego i naprawczego, komornik wyegzekwował w sprawie Km 2613/11 kwotę 315.986,80 zł, a w sprawie Km 2063/11 kwotę 44.300,06 zł.

W odpowiedzi na to zażalenie dłużnik wniósł o jego oddalenie oraz obciążenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś. kosztami postępowania zażaleniowego i zasądzenie na rzecz dłużnika kosztów tego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 770 k.p.c. dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Regulacja ta stanowi *lex specialis* do regulacji zawartych w art. 98 i n. k.p.c., co wyłącza stosowanie w postępowaniu egzekucyjnym zasady odpowiedzialności za wynik procesu, wynikająca z art. 98 § 1 k.p.c. a statuując, w jej miejsce, zasadę odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucji. Zasada ta, o ile w postępowaniu egzekucyjnym przed komornikiem jest bezwzględnie stosowana, to w postępowaniu ze skargi na czynności komornika, podlega odpowiedniej modyfikacji, poprzez odpowiednie zastosowanie przepisów o kosztach procesu zamieszczone w art.

98 i następnym k.p.c. na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 lutego 1996r., III CZP 17/96). Zastosowanie powyższych zasad (dotyczących kosztów procesu) wymaga jednak ich odpowiedniej adaptacji do zasadniczych celów postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zaskarżone rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 4 było wadliwe. Sąd Rejonowy zaskarżonym rozstrzygnięciem obciążył dłużnika, niezależnie od wyników postępowania wywołanego skargą, zasadą wynikającą z art. 770 k.p.c. Zastosowanie tej reguły w sposób ścisły było niezasadne. Skargi dłużnika na opisane powyżej czynności komornika odniosły częściowy skutek. Wobec braku możliwości zakwalifikowania dłużnika jako strony jednoznacznie wygrywającej, uwzględniając przy tym, że skarga ta dotyczyła postanowienia komornika w przedmiocie ustalenia kosztów niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji, a więc czynności która pozostawała poza sferą „władztwa” wierzyciela, oraz treści art. 770 k.p.c., za zasadne Sąd Okręgowy uznał oddalenie wniosku dłużnika o zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kwoty 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Wobec również tego, że zażalenie dłużnika odniosło skutek jedynie w części, doprowadzając do sytuacji, że żadna ze stron nie ma obowiązku zwracać wzajemnie kosztów postępowania, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w niniejszym powinna znaleźć zastosowanie zmodyfikowana zasada wynikająca z art. 100 k.p.c. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Uznając zatem, że żądania każdej ze stron zostały uwzględnione częściowo, wobec oddalenia wniosku każdej ze stron o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, koszty postępowania zażaleniowego zostały wzajemnie zniesione.

Odnosząc się natomiast do zarzutów podniesionych w zażaleniu Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tczewie A. Ś., Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że są one niezasadne.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że postępowanie egzekucyjne zostało zawieszona w trybie zabezpieczenia postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach w dniu 7 lipca 2011 roku, które zgodnie z art. 360 k.p.c. w związku z art. 35 Prawa upadłościowego i naprawczego (tekst jednolity: Dz.U. z 2012r. poz. 1112 z późniejszymi zmianami) jest skuteczne z chwilą podpisania sentencji. Do dnia 7 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. Km 2613/11 komornik wyegzekwował kwotę 78.916,61 zł, a w sprawie Km 2063/11 kwotę 22.113,32 zł. W sprawie Km 2613/11 poniesiono wydatki gotówkowe, jakie powinny zostać zwrócone Komornikowi za okres od wszczęcia egzekucji do 7 lipca 2011 roku w wysokości 274,70 zł. W sprawie Km 2063/11 wydatki te, za analogiczny okres, wyniosły 291,65 zł.

Komornik w zażaleniu domagał się ustalenia wyższych kwot wskazując, że komornik nie mógł zastosować się do postanowienia o którym nie miał wiedzy. Podniesiony jednak zarzut nie mógł mieć wpływu na prawidłowość zaskarżonego rozstrzygnięcia. W obowiązującym stanie prawnym, art. 146 ust. 1 z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze stanowi, że postępowanie egzekucyjne dotyczące wierzytelności podlegającej zgłoszeniu do masy upadłości, wszczęte przed ogłoszeniem upadłości, ulega zawieszeniu z mocy prawa z dniem ogłoszenia upadłości. Oznacza to, że ustawodawca udzielił prymatu postępowaniu upadłościowemu nad egzekucyjnym. Zawieszenie postępowania egzekucyjnego następuje na podstawie wskazanej powyżej normy prawnej z mocy prawa z dniem ogłoszenia, co wyklucza konieczność wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego. Tym samym czynności egzekucyjne dokonane od dnia ogłoszenia upadłości dłużnika egzekwowanego należy uważać za bezskuteczne. Wyklucza to zatem możliwość ustalenia p[rzez komornika opłaty egzekucyjnej za czynności, które z mocy prawa były bezskuteczne. Z tych względów, komornik był uprawniony do ustalenia jedynie opłaty egzekucyjnej za okres do dnia upadłości dłużnika egzekwowanego, co na mocy zaskarżonego postanowienia zostało należycie skorygowane.

W oparciu o powyższe, Sąd Okręgowy uwzględnił częściowo zażalenie dłużnika w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., a w pozostałym zakresie zażalenie to, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., oddalił. Zażalenie

komornika sądowego zostało oddalone w całości w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

W oparciu o art. 98 § 1 i 2 k.p.c. stosowany poprzez art. 13 § 2 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. - oddalił wniosek dłużnika o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, jako że dłużnik nie wykazał, by poniósł jakiekolwiek koszty w tym postępowaniu, a wywołane wyłącznie zażaleniem komornika sądowego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Gabriela Sobczyk SSO Andrzej Dyrda